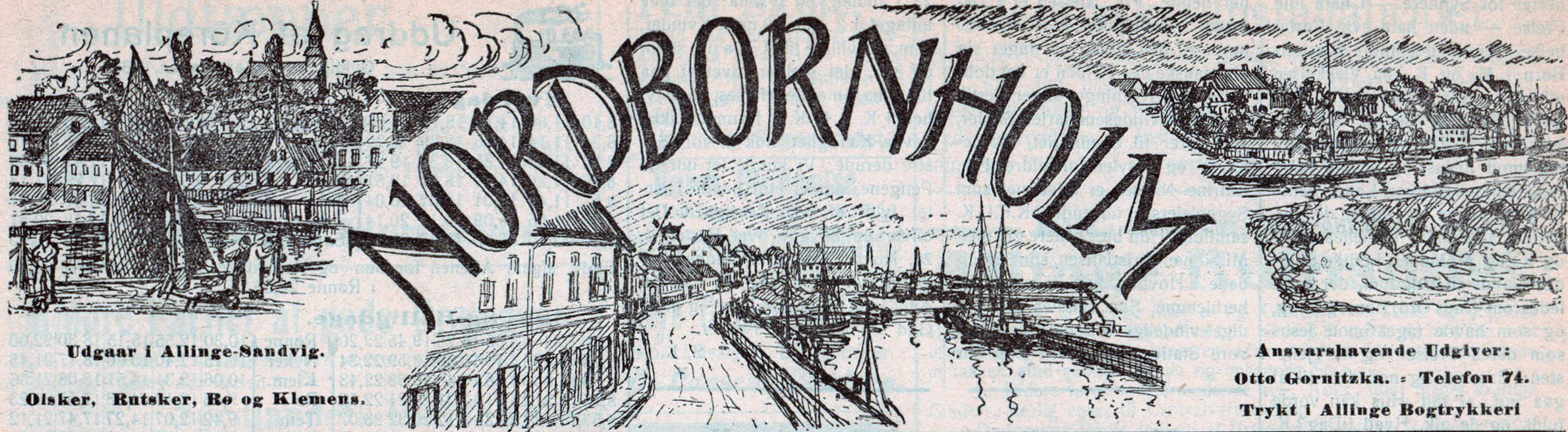

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 301

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 24. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1933

I Farens Stund.

Af Joachim Krack.
Paa Dansk ved Frank Ravnkilde.
—0—

Han lærte hende at kende oppe i en Hytte i Alperne i to Tusinde Meters Højde. Han syntes om hendes blaa skælmske Øjne, hendes blonde Lokker, som hun hele Tiden maatte stryge bort fra Panden, og han syntes om hendes friske, frejdige Væsen.

Han var med flere Venner paa en Skitur, der førte dem over et Dusin Bjergtoppe, som var mere end tre tusinde Meter høje, Is og Sne, Taage og Sol var deres eneste Oplevelser i disse Uger, som de aldrig vilde glemme.

Gæsteværelset i Hytten var lille. Derfor sad man om Aftenen ved det store Bord, medens Ilden i den store Kamin bredte Hygge og Varme i Rummet. Hun havde sidet lige over for ham; han kunde derfor se hende ind i Ansigtet, og det gjorde han ofte. Naar hun saa op fra sin Kryds- og Tværsopgave, og deres Blikke krydsede hinanden et Sekund, blev han varm om Hjertet, saa at han i Stedet for Tyrolervin bestilte koldt Øl.

Saa var de kommet i Snak sammen; han fortalte om sine farlige Gletscherture over Revner, Is og Sne. Hun hørte opmærksomt efter, smilte til ham, saa hun viste sine hvide, stærke Tænder og blev rød. En pudsigt Modsætning: hans næsten hvide Haar og den mørkebrune, høje Pande.

Jo, sagde hun, hun vilde øve sig heroppe; thi det at staa paa Ski var saa forfærdelig vanskeligt at lære, det kunde godt vare Uger endnu og hun havde næsten tabt Modet. Hun lo til ham og spurgte videre, om han var dygtig til at staa paa Ski.

„Ja“, svarede han, „det har man vel Lov at sige, naar man har suset ned ad Solspidsen med sine tre Tusinde Meter næsten i et Træk og uden Standsning.

Hun misundte ham, saa beundrende op til ham . . .

Det var et halvt Aar siden. De var nu paa Tur sammen, men denne Gang uden Skier. Manden med det dristige Bjergansigt saa paa hende, pegede med Haanden op paa Væggen, der nu i Højsommeren laa frit, uden Sne, Is og Lavinefare.

„Skal vi derop?“ spurgte han. Hun overvejede dog et Øjeblik. I Dag skulde de op til det lille Hus, der laa skjult deroppe bag Klipperne, men hvorfor udsøgte han nu en saa frygtelig Bjergvæg, en glat Flade syntes det hende.

Derfor svarede hun: „Kan vi ikke gaa en behageligere Vej, en, der er lidt mindre farlig?“

Han rystede energisk paa Hovedet og rynkede Panden.

„Vær dog fornuftig! Har Du nogensinde haft Uheld, naar Du har været med mig?“

Hun tav.
„Kom lad mig binde Rebet om Dig!“

Der var ikke noget at stille op, thi hun vidste, hvilken fanatisk Klatrer han var, og med hvilken Lidenskab han elskede dette Arbejde i Bjergene.

Viljeløst vendte hun sig om og følte det tykke Reb om Livet. Han var allerede begyndt at stige op, da hun endnu en Gang forsøgte:

„Hvorfor netop i Dag denne for-dømte Væg? Kom!“ Hun tog hans Haand. „Vær nu en god Dreng! Lad os gaa den smukke Vej!“

Men hans Øjne lod hende ikke i Ro; han saa næsten bedrovet ud og betragtede hende saa bønfallende, at hun til sidst gav efter. Han tog Klatreskoene op af Rygsækken og saa med glødende Øjne op paa Klippevæggen, som han ikke før havde besejret.

Hun kunde næppe tale af indre Beklemmelse, snørede Rygsækken til, kiggede paa ham fra Siden og saa gysende op ad Klipperne. Hun greb fat i Klippen. Kold, glat og matgraa var den, næsten blaalig, nogle Steder gullig.

Hun nikkede, thi hun tænkte paa hans Ord: „Ved de gule Steder maa vi sidelæns forbi, thi derhen er Regnen aldrig trængt ind, og hvor Vandet ikke kommer, over de Stene finder et Menneske aldrig Fodfæste, hvis han ikke . . .“

Da havde han med Haanden peget ned i Dybet. Men nu tog hun sig sammen. Hvorfor berede ham unødigt Ængstelse — han skal nok føre mig, tænkte hun.

De begyndte Opstigningen. Stejl som en Mur gik Væggen lige opad, syntes at berøre Himmelen. Han hagede sig fast i Klippen, gjorde Tovet fast, lod hende langsomt komme efter, talte, raabte:

„Dér, den venstre Fod i den lille Spalte, og der i Hullet til højre! Saa det var Ret —!“

Langsomt klatrede de højere og højere: hun følte sig kun sikker, fordi han var der, ellers . . .

Hun saa ned i Dybet, følte et let Anfald af Svimmelhed, holdt fast i Tovet, det var stramt. Videre, Videre . . .

Hvorfor havde hun ogsaa sagt ham, at hun ofte havde gjort Højture? Var det Forfængelighed? Var det Længsel efter over for ham at synes saa stor, dristig og tapper? Hun vidste det ikke.

Nu maatte hun med; han ventede hende allerede, med Tovet lagt om Klippen og hendes halve Vægt i Haanden. „Se paa mig!“ raabte han. „Se ikke nedad! Søg Dig Fodfæste!“ kom Stemmen fra oven. Han stemte Fødderne imod Klippen, greb med haarde Hænder i Væggen, søgte et Holdepunkt for Fingrene, selvom blot det var

et Par Centimeter. Videre, videre.

Husene i Dybet blev stadig mindre og ubetydeligere, lignede nu Tændstikæsker. Og der var endnu saa langt derop til . . .

Nu gjorde han Holdt, søgte med Hænderne og Øjne, fandt intet, slet intet, ingen Greb, ingen lille Revne, intet Fremspring. Han tog en Hakke frem af Lommen, slog den af al Magt ind i Klippen, trak Tovet igennem. Med hele sin Vægt lagde han sig forsigtigt i dette Holdepunkt, prøvede. Det holdt.

Nu begyndte han at svinge frem og tilbage, thi han maatte forsøge at naa et Par Meter længere til højre, hvor han igen kunde øjne Revner og Greb for Hænder og Fødder. Med hele sin Krop svingede han han til begge Sider, greb med Hænderne om sig, men der manglede stadig et Par Centimeter til Stenen. Dog endelig fik han Fæste.

Til dette Sted maatte han trække hende op med hele sin Styrke, thi han var nu klar over, at hun ikke var vant til den Slags Klatreture.

„Lad os vende om!“ bad hun. Han rystede blot paa Hovedet og sagde:

„Vende om nu? Nej, det er værre end opad — kom kun!“

Men kun omtrent ti Meter højere oppe kunde han se Fremspring og Revner i Klippen; Hakkerne i Lommen blev stadig færre — nu kom den sidste i Rækken, Hvad saa . . . ?

Han søgte og søgte, saa sig om, men fandt intet Sted, hvor det var muligt at stige op. Han følte sig uhyggeligt til Mode som aldrig før. „En Pokkers uheldig Dag“, brummede han.

Han trak hende op til sig. Hans Øjne flakkede rundt omkring; endelig sagde han sagte, hun kunde næppe høre Ordene: „Min kære Pige, jeg er bange for, at vi ikke kan komme videre!“

Store Øjne stirrede paa ham. Skælvende tog han hende i sine stærke Arme, trøstede hende, men hendes Uro blev stærkere, og stærkere, beherskede alt, gjorde hende halvt vanvittig.

Saa sad de begge i Klippespalten og ventede, paa hvad vidste de ikke selv.

Han talte dæmpet til hende. Man maatte i al Ro afvente Natten og i Morgen tidlig gaa til Værks med fornyet Kraft og Mod.

Det sagde han til hende, men hvorledes han skulde bære sig ad betav han, han vidste selv ingen Raad. Hovedrystende aabnede han Rygsækken, tog Brød og Vin frem og saa fortærede de tavse og beklemte deres Maaltid. Hun sled og tyggede paa hver Bid — men det var hende ikke muligt selv med den bedste Vilje, at faa noget ned. Nej, hun kunde ikke spise, tavs puttede hun ham Brødet i Mun-

den. Og han havde en Anelse om, at det var hans sidste Maaltid.

Forrige Aar var Hannes styrtet ned, om Efteraaret Münzer og sidste Vinter var Schneider frosset ihjel under en Skifart. Den hvide Død . . .

Nu var Solen lige ved at gaa ned bag Bjergtoppene lige overfor, snart vilde den være forsvunden bag de sorte Vægge. Og saa . . . ?

Trods Varmen blev han iskold om Hjertet. Han rejste sig op igen, paany afsøgte han Klippevæggen med Øjnene — men der var intet at gøre: ingen Hakke i Lommen og selv ikke det mindste Fremspring indenfor Rækkevidde.

Tavse sad de i denne uhyggelige, usigelige Ensomhed. Ingen Lyd, ingen Tone naaede deres Øren; kun dybt, dybt nede, langt i det fjerne, fornam de en overjordisk Rislen, som fra en anden Verden. Granerne langt nede over Bjergets Fod tav, ingen Vind rørte sig og over dem gled Skyerne langsomt og majestætisk forbi: intet Dyr at se . . .

Dog dér — pludseligt! Nogle smaa Sten rullede forbi dem, trillede lystigt ned ad Klipperne i store Sæt.

Hvad var det?

Manden saa sig langsomt om og saa opad. Skulde et Vidunder ske nu kort før Natten?

Han fo'r pludselig sammen, vovede ikke at gøre en Bevægelse, lagde Haanden paa hendes Mund.

Han stirrede ufravendt paa Gensen, der intet anende, sagte og adræt klatrede ned imod dem. Han fulgte det smukke, sorte, stærke Dyr med brændende Øjne, jagttog ethvert af dens Trin, anstrengte Øjnene for at ikke den ringeste Bevægelse skulde undgaa ham.

Nu stod den stille, vejrede i den rene, klare Sommerluft. Saa sprang den utroligt hurtigt endnu et Par Sæt længere ned, kom stadig nærmere, var nu ganske tæt ved Siden af dem.

Det jublede i ham: Den viser os Vejen — den siger os, gaa her og dér!

Kommer den ogsaa de sidste Par Meter?

Ja virkelig! De to Mennesker sad i deres Klippehul, vovede ikke at røre sig, fulgte stumt ethvert af det smukke, elegante Dyrs Skridt.

Da fo'r Gensen sammen. Kun faa Skridt skilte den endnu fra Menneskene: Hovedet fløj til Vejrs — som fastnaglet stod den dér. Den vejrede.

Pludselig lød en Kragen og en Bragen — Gensen var væk.

Manden saa stadig paa den Plet, hvor Dyret lige havde staaet, fulgte med Øjnene den Vej, den havde vist for dem; han kunde ikke vende Blikket fra Klippevæggen.

Hvor var Gensen, deres Red-

ningsmand?

Pigen havde gjort en Bevægelse, Dyret maa have mærket det, thi i ilsom Flugt, med kæmpemæssige Sæt sprang den til Side, fejlede i Dødsangsten Springet, faldt under Bragen og Buldren ned i det sorte, gabende Dyb. Den lod sit Liv for de to Mennesker.

De saa paa hinanden; han kysede hendes blaa Øjne, rejste sig og saa ned. Intet!

Han fandt ingen Ord, sprang op, lagde igen Rebet omkring hende, greb feberagtigt i Væggen, søgte og søgte og fandt endelig Revnen, der laa skjult bag Klippeblokken. Efter lang Betænkningstid stødte han den store Sten i Dybet. En Torden og Drønen gav Genlyd i Bjergene.

Han var lige ved at blive revet med ned, idet han strakte sig frem, men hun greb fat i ham og fik trukket ham tilbage. Saa lykkedes det dog alligevel!

Kort før Mørkets Frembrud stod de oppe paa Toppen, saa ud over Dale, rosenrøde Tinder og sorte Klippevægge.

Han holdt hende fast omslynget, hun skjulte Hovedet ved hans Bryst. „Der mangler ikke meget“, sagde hun. Han nikkede tavst.

Og han svor sig selv aldrig mere at foretage en saadan Klatretur med hende. „Nej“ sagde han højt, „Dyret vil altid advare mig, maa-ske stærkere end noget Menneske.“ I deres Soveværelse hang senere et herligt Billede, en mørk Klippevæg med en Gemse. Og denne Gemse blev altid af Husets Frue omkranset med friske, grønne Grankviste . . .

K.F.U.K. 50 Aars Jubilæum d. 28. Novb. 1933.

Hovedfesten bliver i Vejle, hvor den første K.F.U.K. blev dannet af Frk. Petersen, som samlede unge Piger i sine 2 Stuer, hun døde i Oktbr. i Fjor. Fest bliver der over hele Landet d. 28. Talere i Vejle d. 27. Kl. 8 i Kirkerne Pastor Olaf Jessen og Pastor Gunnar Engberg. Den 28. K.F.U.K.s Formand Karen Ræder, Komtesse Knuth, Biskop Ammundsen, Haderslev, Landssekretær Frk. Damgaard, Lærerinde Frk. H. Petersen, Tønder, Generalsekretær Baun. Aftenfesten Kl. 8 Radioudsendelse Frk. Ræder og Komtesse Knuth, Kantate af Svend Rehling. Provst Munch slutter.

Den, som Herren har brugt til at danne K.F.U.K., er især Komtesse Knuth; hun er kaldt K.F.U.K.s Moder. Komtesse Knuth har meget af Jesu Kærlighed, derfor rummer hun i sit Hjerte saa mange Medlemmer, Ledere og Sekretærer. Hendes Forkyndelse: Jesus kors-

fæstes for Syndere — i ham fuld Frelse — uden ham evig Fortabelse. Der var dog Indre Missions Børn i M. og K., da Vækkelsen gik hen over Danmark fra Vilh. Bechs Tid, og senere stod de ældre op af deres Syndesøvn og tog imod Jesus, og hellige Samfund dannedes i vort Land. Senere kom ogsaa de unge, der begyndte at samles til Fællesmøder og K. og M. Møder, herlige Stunder blandt en Ungdom, der samledes om Guds Ord, Bøn og Sang, og som havde taget imod Jesus som deres Frelser og fik Tjenesten: Gaa ud og nød dem til at gaa ind, at mit Hus kan vorde fuldt, og de gik. Hvad i Dag? K. F.U.K. har voxet Sennepskornets Væxt og er et stort Træ, dog alt for lille, naar vi tænker paa de danske unge Pigers Tal. M. og K. har fælles Bestyrelse, Indre Missions Formand er Præsident for M. og K. Provst Munch født i Hasle. K.F.U.K. har kvindelige Sekretærer, Fritidsarbejdere, et fast aarligt Kontingent og Indsamlinger, som dækker de store Udgifter. Mange K.F.U.K. Hjem eller lejede Lokaler, ellers har vi Møder i Missionshusene. K. har Del i Sanatoriearbejdet, hvorfra der kunde fortælles om mange, at der fandt Jesus dem, der var taget af-sides. Paa Fanø er der et Hjem for vildledte unge Piger. Mange fra K. er Lærerinder og gør et velsignet Arbejde herhjemme foruden i Skolen, i Dagry eller deres eget Børnearbejde for ydre Mission, er Ledere i K.F.U.K. og Kvindekredse i D.M.S., og de fleste af vore Udsendinge paa D.M.S. Missionsmark har Lærerindeuddannelse.

Andre fra K. gaar Sygeplejen, vi finder dem i Lucasstiftelsen, gl. Diakonissestiftelsen, Centralforeningen for Hjemme-Sygepleje og omkring paa Hospitaller. En Professor i København bad om til en vanskelig Patient at faa en af dem, der gik med Komtesse Knuths Mærke. Vort Mærke er dog et Verdens Mærke og vil findes mange Steder paa vor Jord. Foruden Maanedblade og Bogsamlinger er vi især glade for vort Bogforlag i Aarhus. De Bøger, som udgaar derfra, kan vi trygt give vore unge til at læse og staa paa deres Boghylde; de kan være dem bekendt. K.F.U.K. har Arbejde i Udlandet blandt vore unge herhjemme fra, det kaldes „Der ude“. Vi har i Berlin, Flensborg og i London og Paris et stort Arbejde, der kan samle 100 unge Piger, ogsaa Sygeværrelser, som er meget benyttet. Vi har et Emigrantkontor, som skaffer Oplysninger til dem, der vil ud, og til dem, der ønsker Forbindelse med dem derude. Kontoret er meget søgt og skal være det først oprettede. Meget mere kunde der skrives om den Sag, ogsaa den store Velsignelse, der bliver vort Folk tildelt igennem K.F.U.K. En og anden vil sige, den var saadan, og hun baade Løj og stjal, Ja, det er sandt der er mange, som holder sig til eller siger, de gaar der; men kunde, som blev frelst af Jesus, kan faa Sejrr over det onde Hjerte. Vor Frelser havde Judas blandt de 12, og han kendte dog Hjerter. Det største kommer tilsidst: K.F.U.K. var lydig imod Jesus Befaling: Gaa ud i al Verden og gør alle Folk til mine Dicitale. K.F.U.K. banede Vej for Kvinders Arbejde paa Missionsmarken, de første to blev udsendt 1898 til Kina. Ellen Nielsen blev uddannet som Lærerinde fra Frk. Zahle ved K.F.U.Ks Hjælp i København, hun blev udsendt af K.F.U.K. i Danmark, som til for et Par Aar siden har løn-

net hende. Frk. Nielsen er i Dagus an i Manchuriet. Mere end 400 hører til den Flok, hun tager sig af, maaske der i Tiden er det dobbelte, da Flygtninger søger dertil. Hun har Kvindeseminarier, Skoler, som fører til Seminariet, Børnehaver og Asyl for ældre. Frk. Katrine Nielsen er uddannet som Sygeplejerske, udsendt af K.F.U.K. samtidig. Hun blev senere gift med Missionær Kristiansen, som arbejdede i Hovbin, han er nu Præst herhjemme. Saa sendtes der stadig kvindelige Missionærer ud til vore Stationer, saa vi i Dag har

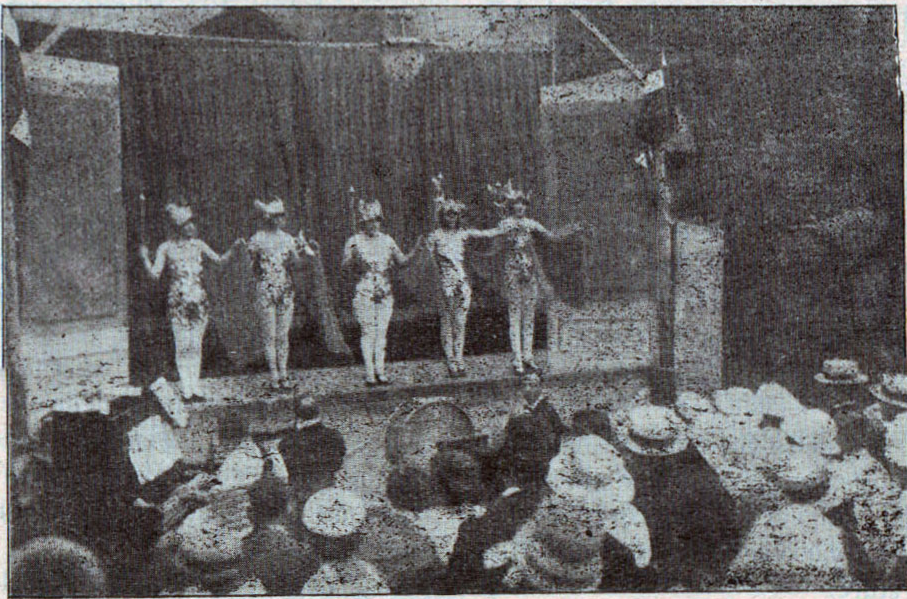
22 i Indien, 30 i Kina; der blev antaget i 2 Aar. 19 unge Kvinder, som var villige til at gaa ud, skønt de ser, det gælder Livet at gaa til Kina, maatte afvises, fordi vi her i K. F. U. K. i Danmark ikke havde Kærlighed nok til vore Søstre derude, Vi kunde let udrede Pengene, om vi blot havde Hjerter fyldt af Jesu Kærlighed. Det bliver en Skygge over Festen d. 28. Novbr. Guds Miskundhed har været stor over K.F.U.K. i de 50 Aar. Lad os derfor love og prise Gud for Jesus vor Frelser.

S. K.

Korsør-Revyens Gæstespil

i Aften paa Teatersalen i Allinge bliver en Attraktion af Rang. Det er Provinsens største Revy-Personale, som alene under Aalborg-Udstillingen optraadte 125 Gange for udsolgt Hus. Det skal være Toppunktet af, hvad et Provins-Skuespillerselskab hidtil har præsteret — baade med Hensyn til elegant Udstyr som kunstnerisk Iscenesættelse. Efter en sejrrig TourneDanmark rundt er Selskabet havnet paa Bornholm og giver stadig, trods daarlige Tider, Forestillinger for fuldt Hus. Skulde det ogsaa lykkes i Allinge. Vi maa haabe det — selv om sjældent noget slaar rigtigt igennem paa vore Breddegrader.

Det er mange Aar siden en Revy har slaaet rigtig an her paa Nordlandet. Vi mindes egentlig kun Sommer-Revyen under Festen til Fordel for „Røde Kors“ i Dalen ved Hammershus, hvor flere tusinde Mennesker var trommet sammen. — Ak ja, det var de gamle, gyldne Tider. Til Sammenligning aftrykker vi et Billede fra dengang.

Fra Uge til Uge.

—o—

Spadserestien til Sandkaas

er for Tiden under haardt tiltrængt Reparation.

Raadhuset

i Allinge har faaet indlagt elektrisk Lys, og de gamle, ildelugtende Gasrør er nedtaget til Glæde for Funktionærerne, Byraadets og Ligningskommissionens Medlemmer.

Faktor Hansen, Rønne,

reciterede forleden Eftermiddag forskellige humoristiske Fortællinger og Digte i bornholmsk Dialekt gennem Kalundborg Radio. Hr. Hansen har et glimrende Organ for Radio, Stemmen gik godt igennem, og han forstaar at sætte den rigtige Melodi paa Sproget.

Stenbygaard i Rø

er af Ejeren, Karl Larsen, solgt til Svigersønnen, Lauritz Hansen, Lindeskoven. Overtagelsen er sket.

Allinge-S. Jagtforening,

der blev stiftet i Foraaret, men foreløbig har vedtaget at frede Vildtet, har af Hans Jørgen Sommer, Hammersholm, faaet en prægtig Buk. Denne udskæres paa Hotel Allinge i smaa Portioner a 2,50 og serveres for Medlemmerne Søndag Aften. Bagefter Dans.

Et halvt Hundrede Deltagere har allerede meldt sig for at faa Del i Vildtet. Det er jo ikke hver Dag saadan et Tilbud melder sig.

En Deputation fra Gudhjem

har i disse Dage været i København for at konferere med Overvejningsinspektøren om den planlagte store, nye, 12 Meter brede Turistvej, der er planlagt mellem Allinge og Svaneke og som, grundet paa Terrainvanskeligheder, ikke menes at kunde gaa saa tæt ind til Gudhjem, som ønsket. Gudhjem følger sig som Turistby, med Rette brøsthouden over, at Strømmen ledes udenom Byen. Overvejningsinspektøren skal have vist sig meget forstaaende overfor d'Herrers Argumenter.

Løvsalsfest

afholder Frelsens Hær i Allinge Fredag og Lørdag Kl. 8.

Søndag Kl. 8 Farvelmøde.

Alle er velkommen.

Selskabspapegøjer.

Undulater, flere Farver, sælges billigt.

Lærer Carlsson, Klemensker, Tlf. 108 y.

Olsker Husflidsforening

Generalforsamling afh. i Forsamlingshuset ONSDAG den 29 Nov. Kl. 7,30, hvortil alle husflidsinteresserede indbydes.

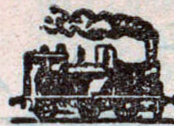
Bestyrelsen.

Min bedste Tak

til Skolekommissionen, Elever og Forældre for venlig Opmærksomhed ved Fødselsdagen.

J. N. Jørgensen.

AVERTÈR I NORDBORNHOLM

Uddrag af Køreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afaar Aftenen for Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,00	14,30	17,35	Rønne H.	11,18	13,55	17,20	19,58
8,23	13,05	14,35	17,38	Rønne Torv	11,13	13,50	17,15	19,53
8,50	13,25	15,00	18,00	Hasle Torv	10,50	13,30	16,50	19,30
9,30		15,40		Allinge	10,05		16,05	
9,40		15,50		Sandvig	10,00		16,00	

Søn- og Helligdage

8,20	12,10	14,30	18,30	21,15	Rønne	10,38	13,15	17,20	21,00	22,20
8,23	12,15	14,35	18,35	21,20	Torvet	10,33	13,10	17,15	20,55	22,15
8,50	12,40	15,00	19,00	21,45	Hasle T	10,05	12,45	16,50	20,25	21,50
9,18			19,28		Allinge	9,35			19,55	
9,25			19,35		Sandvig	9,30			19,50	

22 Sække knuste danske Høfrøkager

16 do. do. do. Kokuskager
udsælges billigt — og fremtidig vil vi alene sælge

Frisklavet Foderblanding

af bedste Kvalitet. — Spørg om Prisen i

Nordlandes Handelshus.

Total-Udsalg

af færdigsyede Herreklædninger, Overfrakker, Ulstre, Regnfrakker m. m. samt Drengeshabitter og Klædevarer.

Alt sælges til ekstra nedsatte Priser.

Samtidig anbefales vort righoldige Lager i Manufaktur, Trikotage og Garner, Arbejdstøj og Fiskerbenklæder.

Jens Hansen.

Spørg om Tilbud paa billige Brædder!

Vi har mange Længder og Dimensioner og kan sikkert tilfredsstille alle Brugere. — Stor Rabat pr. Kontant i

Nordlandets Handelshus.

Til de smaa Priser

købes de bedste Kvaliteter i Kjolestoffer, Bomuldstøjer, Hvide Varer, færdige Kitler og Forklæder, Undertøj, Korsetter, Hofteholdere, Strømper, Handsker i

Nordlandets Handelshus.

Grønland

er Emnet for Pastor Olesen's Lysbilledforedrag ved Metodistkirkens Bortsalg paa „Hammershus“ Lørdag Aften Kl. 8, hvortil enhver er velkommen.

Husk Brødrene Andersen's Kransebinderi.

Stort Udvalg i Potteplanter og afskaarne Blomster.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vort Sølvybrillup.

Chr. Jørgensen og Hustru.

Varme Bade

for 1 Krone faas hos

Lejeune, Sandvig.

Fest

uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvybrillup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faer De Allinge Bogtrykkeri.

Sygekassevedtægter

og Kontrolbøger billigst i Allinge Bogtrykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Uldtæpper.

Mangler De et godt, varmt Tæppe, saa se først hvad vi har at byde Dem, før De køber.

Graa, svære Tæpper, stor Størrelse Kr. 5,90.
Lyse normalfarvede, i svære, bløde Kvaliteter 7,50.
Ekstra stor Størrelse, prima prima Tæppe Kr. 11,50.
Billige graa Tæpper fra 2,15.

Nordlandets Handelshus.

Mindre Partier af gode Drænrør

— 1½—2—3 Toms — udsælges til en meget rimelig Pris ved kontant Betaling. Spørg om Prisen i

Nordlandets Handelshus.

Vi tilbyder særdeles billigt
sorte Murgryder, emaljerede Grubekedler, rødmaalede Vaske, emaljerede Vaske
samt forskellige Størrelser af meget solide **Jernvinduer.**

Ved Statusopgørelsen blev disse Varer vurderet meget lavt, hvorfor der ogsaa kan sælges meget billigt.

Nordlandets Handelshus.

Til Slagtingen anbefales

Frisklavede bornholmske Byggryn,
Store gode spanske Rosiner — Høst 1932 — sælges a 20—30 Øre pr. Halvkilo. Groft Rugmel, meget kraftige Krydderier.

Nordlandets Handelshus.

KØKKENET

bliver smukt og nemt at holde pænt ved at anbringe Fliser paa Væggene, paa Gasbordet eller over Komfuret. Bedste Kvalitet i alle gangbare Størrelser føres og sælges til meget rimelige Priser.

Gasovne, Pladejerns og støbte med Overblus føres i forskellige Størrelser.

Gasapparater, bedste Mærker i alle Størrelser.

Gryder fra Anker Heegaard ere garanterede og altid de sikreste at købe, føres i alle Faconer.

Vaske, emaljerede, med og uden Vandlaas, bedste dansk Fabrikat.

Emaljegods til Køkkenet af mangfoldige Ting.

Alt **Køkkenudstyr** anbefales til rimelige Priser.

P. C. HOLM, Allinge.

DAMEFRAKKER

Har De tænkt Dem at købe en ny Frakke til Efteraaret, da køb den i den nærmeste Fremtid.

Vi har nu paa Lager et meget stort og righoldigt Udvalg i **Ungpige- og Fruefrakker** i alle Størrelser ogsaa i ekstra store. Vi har ganske billige **Ulster og Frakker** i et moderne og fikst Snit fra 27 Kr. og vi har elegante **Kaaber og Frakker** til 150 Kr. og saa selvfølgelig alle de mellem-liggende Priser, saa ingen behøver at gaa forgæves, vi er i Stand til at tilfredsstille ethvert rimeligt Ønske og vi fremviser gerne vore Frakker uden Købetvang.

MAGASIN DU NORDS UDSALG
ved VICTOR PLANCK, Allinge.

Vi tilbyder god Byttehandel,

idet vi tager alle Slags sunde, renharpede Kornvarer som Betaling for alle Købmandsvarer og afregner Sælgeren en fordelagtig Pris

Læg Mærke til, at vi har friske Sendinger af:

Bageri-Flormel, Dagligt Flormel, Rugsigtemel,
Groft Rugmel, og bornholmske Byggryn,
som sælges til de rigtige Priser.

Nordlandets Handelshus.

Alle Tryksager

saasom

**Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Begushaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort**

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Tein Skole.

Tilbud paa Rengøring af Skole-lokalerne fra 1. Jan. 1934 ønskes.

Nærmere ved Henvendelse til Avlsbruger Janus Hansen inden 9. Decbr. d. A.

Sogneraadet.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag Middag.

Dina Sørensens Victualiehandel

Nye Gummistøvler.

Stort Udvalg — Billige Priser.

C. Larsen, Vesterg.

Regninger,

Meddelelser,

Konvolutter,

Brevpapir,

Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.

Victualieforretningen Lindeplads.

Alt fotografisk Arbejde udføres altid smukt og holdbart.

Se mit store Udvalg i RAMMER og Rammelister.

BILLEDER indrammes.

Fotograf Alfred Kjoller.

Tlf. Allinge 4.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa
3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassetilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

Prima Flormel

af dansk og amerikansk Hvede.

Sigtemel

anbefales til nedsatte Priser.

J. B. Larsen.

Byens bedste KAFFE

faas i **PRIMA.**

Husk vor store Rabat paa Kaffe,
Margarine, Cacao osv.
Paa Kolonialvarer gives alm. Raba.

Spis Normalbrød.

Rugbrød, Sigtebrød, Fransbrød
samt Kager fra

Henning Jørgensens Bageri.

Tlf. 73.

I Vintermaanederne lukkes
Forretningen Kl. 9 Aften.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a
5 kg. (ca 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Grise til Slagtning

sælges billigst.

Slagtning besørges gerne.

Chr. Jørgensen, Tlf Allinge 144.

Elektriske Installationer.

Husejere i Allinge, der kunde ønske at faa installeret elektrisk Lys, kan faa Installationer m. v. paa Afbetaling med eller uden Udbetaling og med lige store maanedlige Afdrag.

Ved Henvendelse til Installatør **P. Larsen** faas nærmere Betingelser, Tilbud og alle øvrige Oplysninger.

KUL - KOKS . CINDERS

Allinge Kulhandel.

Lager af de rigtige Mærker og Kvaliteter i polkse og engelske Husholdningskul, som ikke efterlader Sod og Slagger, og kan De med disse Kul fyre over hele Vinteren uden at rense ud, og derved opnaa at faa en altid gennemvarmet og behagelig Stue.

Endvidere fører vi letbrændende eng. Koks samt meget kraftige Cinders, særlig egnet til Centralvarmeanlæg.

Derfor gør Deres Indkøb af Brændsel i Allinge Kulhandel, saa faar De den rigtige Vare til den rigtige Pris.

Salgskontor og Lagerplads bagved PRIMA.

Ærb.

Varerne bringes overalt. Tlf. 119.

L. C. Nielsen.

25 Skindkraver

sælges fra 6—30 Kr.

hvilket er langt under Værdien. Skind, der egner sig som Besætning til Børnefrakker fra 2 Kr. pr. Stk.

Nordlandets Handelshus.

Sengeudstyr er en Tillidssag!

Vi fører kun Dynetøj i Kvaliteter med Garanti for Tæthed og Farver. Den bedste Vare bliver i Reglen den billigste. Dynen syes og stoppes gratis.

Nordlandets Handelshus.

Imprægnerede og sorte

Regnfrakker til Herrer

Lageret heraf udsælges i disse Dage til Priser fra 5—8—10—12—15 Kr. De Købere, som kommer først, vælger bedst.

Al Beklædning for Herrer til meget smaa Dagspriser.

Nordlandets Handelshus.

Prøv vort gode, varme Undertøj

Vi har det baade i de svære Kvaliteter eller — hvis De foretrækker det — i de ekstra gode Kamgarmsvarer. I Bomuld med lodden Vrange har vi flere Dessins samt patentstrikede Underbenklæder, som er meget stærke at slide paa.

Nordlandets Handelshus.

Der er endnu en Del fine FRAKKER til meget billige Priser tilbage. Kom og se mit store Udvalg før De køber.

ALLINGE MESSE

TH. HOLM.

Friskbrændt Portland Cement i Sække.

Ny Sending heraf sælges billigst mulig.

Masoniteplader i 3 Tykkelser

til Væg og Loftsbeklædning fremhæves som et særdeles rigtigt Materiale til sit Brug. — Spørg om Pris i

Nordlandets Handelshus.

Hvad hjælper det at Lageret er fuldt, naar Butiken mangler Kunder.

Den store Omsætning til en lille Avance giver den store Kundekreds, naar der averteres i **Nordbornholm.**

Jyllands sidste Kongeborg.

Koldinghus, som nu skal genopføres.

De jyske Kongeborge har haft en krank Skæbne. De tre anse- ligste og vigtigste var Riberhus, Koldinghus og Skanderborg Slot. Disse tre blev skaanede i Kristoffer den Andens Haandfæstning af 25. Januar 1330, da nogle og tredive kongelige Borge i Jylland skulde nedbrydes.

Store og glansfulde Dage har disse Borge været Vidne til.

Nu er de forlængst sunkne i Grus. Værst er det gaaet ud over Riberhus, der fik sit Knæk i Svenskekrigene og allerede inden Udgangen af 1600-Tallet var viet til Undergang og delvis nedbrudt; forlængst er det jævnet med Jorden, saa der næppe er Sten paa Sten tilbage. Skanderborg Slot blev vel ogsaa slemt molesteret i Svenskekrigene, men det restaureredes og holdt sig til 1767, da det blev solgt til Nedbrydning og revet ned med Undtagelse af den røde Kirkefløj, der den Dag i Dag staar som et Minde om Stedets kongelige Fortid.

Bedst bevaret er Koldinghus, og selv om det er en ynkelig Ruin — „en brusten Mur, et faldende Slot“ — giver de vældige Ydermure dog en Forestilling om Borgens Omfang og Storhed. Og Ødelæggelsen er ikke værre, end at af Fløjene efterhaanden er bleven saaledes istandsatte, at de kan afgive Plads for Byens righoldige Museum, og med Glæde hilser man den Beslutning, Myndighederne har taget om at genopføre Kæmpetaarnet i dets oprindelige Højde og Skikkelse — det første Skridt til hele Slottets Genopførelse.

Det er ikke mere end rimeligt, at Jylland faar sin gamle Grænsevagt genopført. Store Summer har man ofret paa Genopførelsen af Frederiksborg og Christiansborg og den gennemgribende Restaurering, som Kronborg gennemgaar, er heller ikke helt billig. Naar Staten ofrer saa store Beløb paa Kongeslotte i København og Nordsjælland, er det jo ikke mere end billigt, at Regnen paa Præsten giver et bitte Dryp paa Degnen. Der skal være Balance i alting.

Fra hvilken Side man end nærmer sig Kolding, drages Øjet mod de imponerende Ruiner af Koldinghus. Som det ligger paa en vældig Banke, frembryder det med sine svære, sonderrevne Mure og gabende Vindueaabninger et overordentlig malerisk Skue.

Borgens Historie gaar omtrent 700 Aar tilbage i Tiden og er forsaavidt yngre end baade Ribe og Skanderborg. Hertug Abet lod i 1248 Koldinghus opføre som „et Værn og Grænsehus mod de danske“. Erik Plovpenning havde nemlig pantsat Kolding til sin Broder Abel; den var imidlertid bleven ødelagt af de kongelige, og Abel lod da Borgen opføre til Værn mod Broderen.

„En Fæstning du var med fjentlig Men, til Danmarks Kvide og Sorg“.

Noget Slot i almindelig Forstand var Borgen ingenlunde, kun nogle Tømmerhuse, omgivet af Skanser og Voldsteder, men senere indløstes Borgen af Erik Glipping, og allerede 1264 var den blevet til en „Port og Nøgle for Riget“.

I det følgende Aarhundrede blev Koldinghus belejret to Gange, sidst 1369 af Geerts Sønner, og det holdt længe Stand.

Flere Gange blev Borgen om-

bygget og udvidet. Oprindeligt har Gaardspladsen næppe været større, end man kunde vende en Vogn derinde. Der findes paa Slottet Rester af to middelalderlige Stenhuse, ældst er det gamle Murværk i Riddersalsfløjen mod Vest. Udad er Murene tykkere end mod Gaardsiden af Hensyn til Forsvar.

I den nordlige Fløj — som nu i alle tre Etager er indrettet til Museum — forekommer Rester af en noget yngre, middelalderlig Bygning, nemlig en Gavl, der er muret i „polsk Skifte“.

Det middelalderlige Koldinghus var smaat og fattigt. En Beskrivelse af Slotsinventaret 1527 begynder med at nævne „vor kære- ste Naadigherres Stue“ med en Seng til hans Naade selv — altsaa Kong Frederik I, opredt med Herredyne, Hoveddyne, Læderlagen og Hollandslærreds Lagen og dækket af nürnbergsk Sengklæde. Dernæst nævnes det Rum hvor Smaasvendene laa for hans Naades Seng, og den store Borgstue, endelig nævnes Stegers, Fiskeloft, Kornloft, Brødkælder, Mjødkaelder, Ølkælder og Saltkælder. Alle disse Kældere synes at have ligget under Riddersalsfløjen.

Kong Christian den Tredie havde tidlig Opmærksomheden henvendt paa Koldinghus, og i 1544 tog han fat paa at omdanne den skumle, middelalderlige Græns- fæstning til et virkeligt Kongeslot. Tre af Slottets Fløje blev opført, og Kongen opholdt sig hyppigt her. Flere af hans Børn blev født paa Koldinghus, saaledes Hans, der blev Stamfader til det regerende danske Kongehus, og Dorothea, der blev Stammoder til det regende engelske Kongehus.

Christian III byggede grundigt. Husene opførtes paa en solid Granitsokkel, rigtig nydelige Sten er det, en Del buede minder paafaldende om Sten i et Kirkekor, og Historikerne har en skummel Mistanke om, at Majestæten er kommen let til disse Sten, idet der paa samme Tid forsvandt to store grundmurede Bygninger i Kolding, nemlig Graabrødreklostret og Kloster-Kirken,

Christian III befandt sig godt paa Koldinghus. Han og hans Dronning — Dorothea — boede i den nybyggede Sydfloj, og herfra vekslede de Breve med de tyske Reformatorer og sendte en Pension til Luthers Enke, ligesom det var herfra, at Kongen gav Befaling til at lade den første danske Bibel trykke. I Dronningens Værelse fandtes det eneste store Spejl, der var paa Slottet; det var af Staal og hang paa hendes Væg. Det samme Værelse benyttedes senere af Christian den Fjerde baade som Dreng og som Konge. Christian III døde paa Koldinghus Nytaarsdag 1559.

De følgende Konger ofrede meget paa Forskønnelse og Udvidelse af Koldinghus. Men i Aarene 1589—1597 hjemstøstes Slottet tre Gange af alvorlige Ildbrande, som totalt ødelagde tre af Fløjene.

Efter den sidste Brand paabegyndte Christian den Fjerde store Byggearbejder paa Koldinghus. Først opførte han Nordfløjen med Hofkøkken og Kancelli m. m., og 1598 begyndte han at bygge den pragtfulde nye Slotskirke, som pyntedes med smukke og sirlige Sandstensprydelse ligesom Kirken paa Haderslevhus. Under Kirken var Brevkammer, og allernederst i Kæmpetaarnet Fangekælder, hvor nogle svenske Krigsfanger sad under Kalmarkrigen 1612.

Ovenover Kirken og gennem

hele Vestfløjen indrettedes Dansesal eller Riddersal den havde 23 Vinduer og var 92 Alen lang og 7 Alen høj. Her var der Plads til store Højtideligheder og Festligheder, saasom de store kongelige Skuespil, Forlæninger, Slagning af Riddere, kongelige Bryllupper og Fægteundervisning.

Det 65 Alen høje, firkantede Kæmpetaarn fuldførtes ligeledes under Christian den Fjerde. Den søndre Side ud imod Vestfløjen kom imidlertid til at hvile paa Træbjælker, og baade denne og Østsiden opførtes af Bindingsværk, saa da Slottet brændte i 1808, styrtede begge disse Sider ned. Foroven forsynedes Kæmpetaarnet med fladt Blytag, og paa hvert Hjørne opstilledes 7 Fod høje, grove Figurer — Kæmperne, der gav Taarnet Navn — hugne Sandsten; det var Hanibal med det danske Vaabenskjold, Scipio det norske, Herkules de tre Kroner og Hector det jyske. De to faldt ned ved Branden, og den tredie styrtede ned i en Storm 1854, og kun Herkules har kunnet modstaa Tidens Tand.

Det var et stort og smukt Slot, Christian den Fjerde lod bygge, større end nogensinde tidligere.

Saa kom Trængselstiden. Den begyndte med Kejserkrigen 1629, og under Svenskekrigen 1658 blev Slottet besat af de svenske, men det blev Juledag samme Aar indtaget med stormende Haand af Polakkerne. Om denne Kamp har den polske Adelsmand Johan Pasksekrevet en uførlig Beretning, hvori det hedder:

„Dagen før Angrebet blev de nærmeste Landsbyer gennemstøgte for at skaffe Økser til Veje, og inden Dag gry var 500 Stykker fordelt mellem Fahnerne og Fodfolket. Derpaa blev en Trompeter sendt til Slottet for at opfordre til Overgivelse, men de svenske, svarede: Gør, hvad I behager, og hvad I som Krigere finder for godt. Vi har ikke i Polen været bange for jer, og vi er det endnu mindre her“.

Den polske Feltherre Czarnetzky gav nu Befaling til Angreb. „Gaa mandeligt frem“, raabte han, „og naar I kommer over Gravene, saa i fuldt Løb ind under Murene, hvor I er sikre“.

Enhver Knægt bar et Knippe Straa foran sig, de adelige havde Panser, og mange havde Ildvaaben. Nogle af de fremstormende istemte Salmen „Lover Ærens Konge“. Da de kom til Gravene, begyndte Halmknipperne at brænde, mange vilde ikke bære dem længere, men kastede dem i Gravene, hvorved Overgangen lettedes for de efterfølgende, men de, som havde beholdt dem, fandt god Beskyttelse bag dem imod Fjendens Kugler. Endelig naaede man ind under Muren og begyndte at genembryde den med Økserne. Fra de øverste Vinduer fyrede de svenske med Pistoler og væltede Sten ned over Angriberne, men disse arbejdede ufortrødent videre og fik omsider Muren gennembrudt. Polakkerne trængte ind gennem den frembragte Aabning og tvang Svenskerne tilbage til Slotsgaarden, hvor en almindelig Nedsabling begyndte. Slottet blev prisgivet til Plyndring, alle Værelser blev opbrudte og Byttet bortslæbt.

I en Hvælving under Kæmpetaarnet opbevarede den Del Fustager med Krudt, hvilket Polakkerne bortførte i deres Huer og Tørklæder. Ulykkeligvis kom ogsaa en Dragon ned i Hvælvingen med en brændende Fakkell, en Gnist faldt, og Halvdelen af Taarnet spræng-

tes i Luften med en Del Svenskere, der havde søgt Tilflugt der.

Den polske Beretning er ikke paalidelig med Hensyn til Kæmpetaarnet; thi var dette sprængt i Luften, vilde Kirken været gaaet i Løbet, Antagelig drejer det sig om et af de andre Taarne. Svenskerne havde ellers raseret uhyggeligt. Slotskirken var bl. a. brugt til Hestestald.

Efter Krigen blev Slottet udbedret i al Nødtørftighed. Man tog Blytaget af Vilstrup Kirke Nord for Kolding og brugte det til Reparation af Slottets Tage.

I den følgende Tid mistede Koldinghus sine smukke Trappegavle. Under Frederik den Fjerde forsvandt det store Uhr, som Frederik II havde sat op over Slotsporten, og Riddersalen deltes i en Række Kamre.

I 1711 opholdt Frederik IV sig paa Koldinghus, medens Pesten rasede i København. Under dette Ophold blev Kongen ved en Maskerade paa Slottet indtagen i den 18-aarige Comtesse Anna Sophie Reventlow, til hvem han hemmelig lod sig vie paa Skanderborg Slot.

Den sidste danske Konge, der beboede Koldinghus, var den sindsyge Christian den Syvende, som i Anledning af Englændernes Overfald paa København ankom til Slottet i August 1807 tillige med Hofet og en Del af Regeringspersonalet.

Sidst i Marts Maaned 1808 var spanske Tropper indkvarterede paa De frøs i Kulden, og for hurtig at faa Ild i Brændet — det var fugtigt Bøgebrænde — stoppede de Kaminen i Vagtstuen fuld af Halm. Ilden blussede op i Rørene, der krydsede hinanden i forskellige Retninger, og inden man rigtig blev klar over det, var hele Slottet ompændt af Luer.

Hen imod Aften den 30. Marts naaede Ilden Kæmpetaarnet. Bjælkeværket ind mod Gaarden brændte over, og Taarnet styrtede sammen, hvorved Kirken og Kirkens Gulv blev knust.

Ved Solens Nedgang var den sidste jyske Kongeborg forvandlet til en Ruin.

Hvad Ilden levnede, plyndrede Befolkningen. Staten solgte det reddede Inventarium ved en Auktion — baade Alter og Prædikestol. Indtil 1831 laa Ruinen aaben og plyndredes hensynsløst af By og Omegn. Den betragtedes som fælles Ejendom, og man tog, hvad man havde Brug for, naar der skulde bygges. Kaminer, og alt, hvad der var af Marmor, huggedes i Stykker og brugtes til Grundsten. Søjler slæbtes bort. De smukke Sandstensarbejder i Kirken, Portalerne og Trapperne sloges itu og brugtes særlig til Slibesten. Sandsten fra Koldinghus var meget skattede for deres Godhed til Slibesten. Jernankre og Hængsler huggede man ud; saa ivrig var man med at rane fra Slottet, at en Mand fra Kolding endog satte Livet til, idet et Stykke Mur styrtede ned og knuste ham, da han arbejdede inde under det for at faa fat i et Jernankre.

I nogle Aar brugte Soldaterne Murene som Skydeskiver.

Endelig kom man i Tanker om at værne om de sørgelige Rester af Kongeborgen, og 1831 blev Slottet lukket, men der blev intet gjort for at beskytte de tilbageværende Rester mod Tidens Tand. I 1860 havde Orla Lehmann Planer om istandsætte Ruinen, men Krigen gjorde Ende paa Bestræbelserne. Endelig sidst i 1870'erne bevilgede Staten Midler til at forhindre, at

Slottet faldt helt sammen. 1880 ofredes der saaledes 1800 Kr. paa Genopførelsen af det runde Trappetaarn paa Sydsiden, og senere restaureredes Kældrene og den nedstyrtede Hvælving under Kirken, Taarnets meget udsatte Væ- ende blev efterset og istandsat; men det var først da Ruinen overgik til Nationalmuseets Tilsyn at den kom i kyndige Hænder.

Siden 1889 er betydelige Bevaringsarbejder blevet udført. Hele den nordlige Fløj og det meste af den vestlige Fløj er nu under Tag og Museet har fundet gode Lokaler her.

Paaskønnes maa især den Interesse, Koldingborgere har vist Slottet. Allerede i Halvtemserne begyndte Købmand C. S. Borch i Kolding at indsamle Fragmenter fra Slottets Udsmykning, bl. a. en Mængde ornamenterede Sandsten, der fandtes som Grundsten ved Nedbrydning af et Pakhus. I Slotssøen fandt man en stor, otte- kantet Granitstøje, hvilket gav Anledning til at genopføre en Del af Hvælvingerne i Fløjen op til Kirken. Senere erhvervedes to lignende Søjler, som var kommen helt til Haderslev, og et Par, der var naaet tæt ned til Landsbyen Soed, to Mil Syd for Haderslev.

Søjlerne blev sat paa Plads igen, hvorved det lykkedes at føre alle de hvælvede Rum i Slottets nordre Fløj tilbage til deres oprindelige Skikkelse.

En Egetrapp fra det gamle kgl. Bibliotek i København blev 1910 opstillet i Trappetaarnet udfor Slotskirken, og fra Taarnets Top har man den skønneste Udsigt over „Slottet paa det kongelige Bjerg“ og dets Omgivelser.

Forhaabentlig varer det ikke længe, før Kæmpetaarnet rejser sig i sin fulde Højde — Arbejdet er jo ganske nylig paabegyndt — og vort Land vil være en Seværdig- diget rigere. Endnu staar Sydfløjen og Østfløjen uden Dække, udsat for Vejr og Vind. Naar ogsaa disse Fløje, hvoraf Sydfløjen er den værst medtagne, bliver genrejste, og hele Slottet faar Tag og takkede Gavle med Taarne og Spir, som i Christian den Fjerdes store Dage, vil Jylland igen se Dannebrog veje fra en stolt og minde- rig Kongeborg.

Allinge Teglværk

anbefaler
Mursten, Tagsten, Drænrør,
Telefon 127.

Varm Blodpølse

hver Torsdag Middag.
K. Jensen's Slagterforretning.
Tlf. 66.

Olsker.

Statsskat for 1933—34 be- des nu indbetalt. Modtages af Pe- dersen, „Bakkemøllen“, og Chr. Bendtsen, Tein.
Sogneraadet.

Allinge Skærer

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt **Brænde** i større og mindre Partier til bil- lige Priser.
Tlf. 29. Geert Hansen.

Vil De have en Flaske god Vin til en billig Pris, gaa da til

I. B. Larsen.

Største Lager i rene og lagrede Vine samt danske Frugtvine og Likører.